

Küser Yeminim

– Mücella Pakdemir · 25 Kasım 2016

.
Kıyametim kopuyor, yırtılıyor yüreğim.
Damarlarım çatlıyor can parem; etme!
Yarım kalan hikâyem, koklanmamış çiçeğim,
Gitme sevdiğim, gitme!
Sen gidersen bu can ölür,
Yaşadığım her an ölür;
Deli taylor istila eder yurdumu.
Gözü karam, onmaz yaram.
Yanarım, yıkılırım!
Yalandır Anka olduğum yalan;
Küllerimden doğamam.
Kanamalıdır vedalar; bilirim.
Mercan benekli yılanlar esir alır kuytularda,
Zehir salar ciğerime; inlerim.
Göğsüm efkârımdan aman diler.
Ürkütme kuşlarını gecenin, serçelerin hatırına,
Ne olursun;
Pusuda nöbet tutuyor zebaniler.
Toz toprak firarda bugün,
Hepsi başım üzerinde.
Bittim biteceğim!
Girdabında sürüklenirken bedenim,
Yokluğunda yiteceğim.
Unutamam, eminim.
“Bir sızıydı, geldi, geçti.” diyemem.
Küser yeminim.
Mücella Pakdemir

Şiirimi güne seçen yönetime sonsuz teşekkürlerimle...